

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 21 december 2011 (16.1)
(OR. en)**

**18938/11
ADD 1**

**Inte rinstitutionellt ärende:
2011/0449 (COD)**

**GAF 27
FIN 1098
CADREFIN 223
CODEC 2514**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den:	19 december 2011
till:	Uwe CORSEPIUS, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SEK(2011) 1614 slutlig
Ärende:	Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: Sammanfattning av konsekvensbedömningen följedokument till förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfälskning (Periklesprogrammet 2020)

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – SEK(2011) 1614 slutlig.

Bilaga: SEK(2011) 1614 slutlig

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.12.2011
SEK(2011) 1614 slutlig

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS förordning

om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet 2020)

Denna rapport är endast bindande för de av kommissionens generaldirektorat som medverkat i utarbetandet och avgör inte den slutliga formen på de eventuella beslut som kommissionen kommer att fatta.

{KOM(2011) 913 slutlig}
{SEK(2011) 1615 slutlig}

Sammanfattning av konsekvensbedömningen av Periklesprogrammet

1. POLITISKA SAMMANHANG OCH BIDRAG TILL EU:S PRIORITERINGAR

Periklesprogrammet är ett program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot penningförfälskning. Programmet förvaltas av Olaf.

Fördraget skyddar euron genom att hänvisa till nödvändiga åtgärder när det gäller användningen av euron som gemensam valuta (artikel 133 i EUF-fördraget). Rådets förordning (EG) nr 1338/2001¹ om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning innehåller bestämmelser om informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd som ger en harmoniserad ram för skyddet av euron.

Den föreslagna budgeten för Perikles för 2014–2020 uppgår till 1 miljon euro per år.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Konsekvensbedömningen speglar samråden med berörda parter, särskilt i medlemsstaternas operativa tjänster, andra generaldirektorat inom kommissionen och andra EU-organ. Den speglar även Olafs erfarenheter av programmets operativa arbete och förvaltning. Den baseras på material från halvtidsutvärderingen av programmet som avslutades under början av 2011.

3. PROBLEMFORMULERING OCH INTERVENTIONSLOGIK

3.1. Omfattning

Skyddet av euron mot förfälskning är en fortlöpande insats som grundas på ett nära samarbete mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna. Periklesprogrammet fyller behovet av en kontinuerlig bevakning, utbildning och tekniskt bistånd som behövs för att upprätthålla skyddet av euron mot penningförfälskning, genom att erbjuda en stabil ram för medlemsstaternas verksamhetsplanering.

Expertgruppen mot förfälskning av euron samordnar och deltar vid genomförandet av åtgärder genom Periklesprogrammet.

3.2. Drivkrafter

Konsekvensbedömningen identifierar följande centrala drivkrafter som bör åtgärdas genom Perikles 2020:

- Euron är fortfarande ett attraktivt mål för brottsligor som sysslar med penningförfälskning, inte bara i Europa, utan även i andra delar av världen som Sydamerika och östra Asien.
- De stora skillnaderna i incitament och kapacitet mellan medlemsstaterna motverkar ett likvärdigt skydd av euron mot förfälskning.

¹ EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.

3.3. Problem

I var och en av drivkrafterna har särskilda problem konstaterats. Dessa åtgärder innefattar bland annat: bibehållande av den prioritet som medlemsstaterna ger insatserna mot penningförfälskning av euron, ökat skydd av euron i sydöstra Europa och utvidgning av skyddet till att omfatta Sydamerika samt att identifiera riskområden.

4. PROGRAMMETS MÅL

4.1. Allmänt mål

Programmets allmänna mål är att förebygga och bekämpa penningförfälskning och bedrägerier, så att de europeiska ländernas ekonomier blir konkurrenskraftigare, och att säkra de offentliga finansernas hållbarhet.

4.2. Särskilt mål

Programmets särskilda mål är att skydda eurosedlar och euromynt mot penningförfälskning och liknande bedrägerier genom att stödja och komplettera medlemsstaternas åtgärder och bistå de behöriga nationella och europeiska myndigheternas insatser för att uppnå ett nära och regelbundet samarbete inbördes och med Europeiska kommissionen samt med tredjeländer och internationella organisationer.

I vilken mån målet uppnåtts ska bland annat mätas med hjälp av de ekonomiska, tekniska, brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas uppgifter om hur många förfälskningar, olagliga sedel- och myntpressar som upptäckts samt antalet anhållna personer och utdömda påföljder.

5. SUBSIDIARITET OCH MERVÄRDE PÅ EU-NIVÅ

Euron är fortfarande ett attraktivt mål för brottsligor som sysslar med penningförfälskning, inte bara i Europa, utan även i andra delar av världen. De internationella aspekterna av hotet mot euron med avseende på penningförfälskning kräver överstatlig samordning. Kommissionen säkrar denna samordning genom Periklesprogrammet i form av utbyten, utbildning och tekniskt bistånd. Programmet kompletterar nationella utbildningsinsatser genom att tillföra en tvärvetenskaplig och gränsöverskridande aspekt, i synnerhet genom en strategi för specialiserad fortbildning och bistånd som tillhandahålls i samförstånd med medlemsstaterna. Detta ger mottagarna möjlighet att delta i internationella utbildningsinsatser och höjer standarden på samarbetet med länder utanför EU genom att direkt inbegripa de mest utsatta tredjeländerna i särskilda utbildningsinsatser.

6. BESKRIVNING AV POLITISKA ALTERNATIVA MODELLER

Alternativ 1:

Att fortsätta programmet med samma finansieringsnivå (referensscenario).

Alternativ 2: Uppdatera Periklesprogrammet med bättre mål och metoder, särskilt höjda gränsvärden för samfinansieringen.

Alternativ 3: Periklesprogrammet slås samman med andra kommissionsprogram.

Alternativ 4: Periklesprogrammet upphör och istället åläggs medlemsstaterna att organisera verksamheten på nationell nivå för att skydda euron.

Mot bakgrund av tidigare erfarenheter av såväl medlemsstaternas som kommissionens insatser för att skydda euron, samt de förväntade resultaten av bland annat utvecklingsinsatserna, föredras det alternativ som avser en uppdatering av programmet med bättre mål och metoder. Detta alternativ har fått budgetanslag i fasta priser som motsvarar samma nivå som nuvarande anslag (cirka en miljon euro per år). Det ger flexibilitet vid fastställandet av bidragsbeloppet och gör det lättare att fastställa vilka kostnader som ska bäras av medlemsstaterna². Förslaget utvidgar de stödberättigande verksamheternas omfattning, eftersom det blir möjligt att få finansiering för inköp av utrustning som ska användas av instanser i tredjeländer som är specialiserade på insatser mot penningförfälskning i syfte att skydda euron. Förslaget innebär också att samfinansieringen ökar till högst 90 % av de stödberättigande kostnaderna i vederbörligen motiverade undantagsfall. Detta bör bidra till att lösa den utveckling som uppkommit på senare år där medlemsstaterna i lägre grad kunnat samfinansiera projekt på grund av en allmän brist på medel i de offentliga förvaltningarna. Den högre samfinansieringsgraden kommer särskilt att underlätta en mer välbalanserad geografisk fördelning av verksamheterna genom att ge medlemsstaterna utökade möjligheter att ansöka.

Om däremot programmet avvecklas skulle det visserligen minska utgifterna på EU-nivå, men det skulle inte skapa några verkliga besparingar utan istället kräva investeringar på nationell nivå eller inom ramen för något annat EU-program, och detta alternativ skulle äventyra ett effektivt och enhetligt skydd av euron i alla medlemsstaterna och i tredjeländer.

7. KOPPLINGAR TILL ANDRA INITIATIV EFTER 2013

Nödvändig samordning har ägt rum mellan Olaf och kommissionens övriga generaldirektorat för att undvika överlappningar eller förväxlingar mellan programmen.

8. FÖRENKLING OCH MINSKNING AV DEN ADMINISTRATIVA BÖRDAN

Med utgångspunkt i reslutaten av halvtidsutvärderingen ska programmet göra det lättare för de behöriga nationella myndigheterna att förbereda ansökningarna. För att förenkla förfarandet och minska den administrativa bördan ska bidragsbeloppen beräknas på ett tydligare sätt och programmet göras mer användarvänligt. Lagstiftningen ska ändras för att ge mer flexibilitet vid användningen av bidragsbeloppet. Detta ska åstadkommas genom att förenkla de bestämmelser i programmet som strikt reglerar vilka kostnader som ska bäras av medlemsstaterna respektive av kommissionen.

En annan planerad förenkling avser direkt information till och samråd med medlemsstaternas företrädare i expertgruppen mot förfälskning av euron i olika etapper av programmets genomförande.

² Se artiklarna 8-11 i rådets beslut [2001/923/EC](#) av den 17 december 2001.

9. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Årsrapporter med information till Europaparlamentet och rådet om resultaten, däribland överensstämmelse och komplementaritet med andra EU-program, kommer att lämnas och dessutom planeras en oberoende utvärdering av i vilken omfattning målen i programmet har uppnåtts (halvtidsutvärdering) senast den 31 december 2017. I slutet av 2021 kommer också en slutlig rapport till budgetmyndigheten om i vilken omfattning målen i programmet har uppnåtts.